

Juf Jolien

“Mensen zeggen mij: dankzij jou zie ik het weer zitten”

Als ik Jolien Verschueren (29) bel op het afgesproken uur, krijg ik haar mama aan de lijn: “Ze is weg met de fiets.” Iets later vinden we mekaar en Jolien verontschuldigt zich: “Ik was nog snel een toer gaan doen en had niet door dat het al zo laat was”. Jolien heeft twee grote passies: veldrijden en sportles geven. Toen ze twee jaar geleden de strijd moest aangaan tegen een hersentumor, gaf ze geen van beide echt op.

“Van jongsaf zei ik al dat ik met kinderen wou werken. Ik ben nu acht jaar juf, halftijds. Ik geef sportles aan de kleuters en dit jaar ook aan het eerste leerjaar. Het is zeer leuk om de sportmicrobe door te geven. Ik geniet van hun enthousiasme en dankbaarheid. Vroeger had ik ook nog zorguren. Als ik op school aankwam keken de kinderen meteen naar de broek die ik aan had. Was het mijn sportbroek dan blonken die oogjes. Had ik mijn gewone jeans aan, dan keken ze teleurgesteld.”

Koningin van de Koppenberg

Jolien fietst van haar twaalf jaar en staat nu gekend als de ‘Koningin van de koppenberg’.

“Papa was het grote voorbeeld voor mij en mijn broer. Hij reed veel wedstrijden en wij gingen supporteren. We hebben gezaagd tot we een fietsje kregen en mochten meedoen. Geleidelijk aan verbeterde ik en mocht ik eens een wedstrijd rijden op hoger niveau. Mijn eerste doel was: niet gedubbeld worden. Dat lukte meteen.” Jolien gaat voor beide passies, al zijn het twee verschillende werelden. “Als je talent ge-

kregen hebt, moet je proberen er 100% voor te gaan. Niet alleen voor jezelf maar ook voor de anderen. Voor de kindjes en mijn supporters probeer ik gewoon Jolien te zijn. Het is niet omdat ik met mijn talenten op tv kom, dat ik meer ben dan iemand anders.”

Groot verzet

In april 2018 werd bij Jolien een kwaadaardige hersentumor ontdekt. “Wat na de operatie? Wat ga ik nog kunnen? Hou ik er iets aan over? Als evangelisch christen haal ik heel veel kracht uit mijn geloof. Ik had altijd deze zekerheid: het gaat goed komen. Van de chemobehandeling voelde ik me niet zo slecht. Ik kon zelfs gaan fietsen. De dokters stonden er versteld van. Ik ben tijdens de behandeling gaan werken tot mijn ziektedagen op waren. Dan ben ik het volgend schooljaar na de herfstvakantie terug gestart. Dit schooljaar ben ik sinds januari aan het werk via langdurig verlof voor verminderde prestaties wegens medische redenen. Ik word op school echt goed omringd. Iedereen leeft met me mee. Mijn collega’s zeggen steeds: als het eens minder goed gaat of je hebt het zwaar, zeg dat gewoon!”

“Ik heb net een volledig cross-seizoen afgewerkt. Ik haal nog niet de resultaten zoals vroeger, maar ik ben er weer bij en kan genieten van het sporten.” Of ze haar strijd straf vindt? “Niet echt, vind ik zelf, maar heel veel mensen zeggen mij: dankzij jouw verhaal zie ik het weer zitten. Toch één voordeel aan wat ik heb meegemaakt, dat mensen er kracht uit putten om door te zetten.”

TEKST
Caroline Vanpoucke

FOTO
Johan Anckaert

Mijn collega's zeggen steeds: als het eens minder goed gaat of je hebt het zwaar, zeg dat gewoon!

Als je talent gekregen hebt, moet je proberen er 100% voor te gaan.
Niet alleen voor jezelf maar ook voor de anderen.

